

STUDIO 59 YPSILON

ÚVODNÍK

KDYŽ UŽ ŠEDESÁT, TAK TĚ OSLAVME, ALE POKORNĚ A S VTÍPEM

Volně citujeme z toho, o čem před nedávnem hovořil Jan Schmid v podcastu Českého rozhlasu Vltava *Momenty* a co se hodí už koncem této sezony připomenout i vzhledem k blížícímu se jubileu Studia Ypsilon, jež přísti sezónu s pokorou, ale řádně určitě oslavíme. „Nemám v povaze věci bilancovat. I když vracet se k ledačemu, co proběhlo a je nenávratně pryč, ale z čeho přesto něco trvá a dál se rozvíjí, nebo bylo naopak poučením, že tudy ne, ale tamtudy, to ano, ale jinak je lepší vždy žít okamžikem, který právě je. Čist z toho, co kolem sebe vidíme, vnímáme a rozum nám při tom nevedá. Čist tedy více duchovně, citově nebo skrze srdce. Tak může vznikat něco, co tady zůstane stejně obdivuhodné jako příroda, ale vytvořen člověkem,“ naznačuje Jan Schmid, jak přicházejí k okolnostem, za nimiž se skrývá inspirace a téma, zkrátka jak být v pověsti nastaven. Tuto svou reflexi pak dále rozvádí: „Každého, kdo je nějak tvořivý, přivádí k umění v první řadě otázka, proč se vůbec stále něco děje. Zkouší to napodobit, nebo negovat, hledá toho podobnější. Mnohé se nepoučitelne opakuje. Přičemž co život přináší a co se děje ve mně, to jsou dvě různé věci. Něco jde zevnitř, něco zvenčí. Nicméně umění je hlavně potřeba a nutnost osobní, přestože zrovna zijeme dobu, že ani v kumštu to úplně neplatí, protože dneska je spíš tendence věci vyspekulovat. Přitom není strukturu úplně postavenou je v tvorbě důležité. Tolik nevymýšlet a přece jen více dát na to, že člověk je asi s ním, co je nad ním a funguje především podvědomě, spojený. Je to nadání nebo dar zeslaný shůry? I to by se do dnešního umění mělo s autenticitou vrátit. Aby to nebyla jen spekulace a rozum, který máme začít používat, teprve až když jsme již zasaženi citově. Navíc hodné toho, co zijeme, vypadá na první pohled nesmyslné. V mnohém se nevyznáme, i když právě v podvědomí to už nějak máme. S tím pracovat. Až náhoda do té nepřehlednosti najednou něco pustí a teprve tady by měl přijít rozum a už smysluplná spolupráce s ním jako poznání a řešení. Bez těch chyb to skutečně nejde, protože prostě se musíte vždycky rozhodovat, jestli ano nebo ne, jestli tudy nebo tudě, aby jste naplňovali svou cestu. A ta rozcestí, která máme každý chvíli před sebou, tak vždycky nejsou s sebou rovnou možnost těchto náležitostí. Chyba je poucařením a zároveň je rubem věci, na které jsme nemohli přijít. A když se podíváme z té druhé zadní strany, tak je to daleko větší díl pravdy, než jsme si předtím mysleli. Člověk může být do něčeho vtažen, do nějakých souvislostí nebo omylů, kdy dojde k něčemu, co ho i raní, ale vždy musí najít cestu nějakého smíru. Tomu napomáhá, že v každém je totiž něco, co máme absolutně všichni společně a na čem bychom se mohli domluvit. I kdyby to byla jen setinka toho, co máme v životě k dispozici. Myšlenka dělat divadlo u mě souvisela i s dobou socialismu, kdy se nic nemeslo a člověk měl co dělat, aby si pro existenci dokázal uchovat aspoň tu svobodu svou, která je podkladem všeho. Říkal jsem si, že dělat divadlo je komunikace a když už nejde mluvit na rovinu, tak že metaforičtější jazyka, situací a dění, s níž jsme začali programově metodicky pracovat, je tak bohatá a přesvědčivá, že něco, co se bude zdát jako příměr nebo jako podobnost, vlastně bude účinnou zkratku, jako by člověk dělal karikaturu sama sebe nebo té doby jenom v několika tazích, které jsou ale jasně k přechzení a z nichž sama realita sice čouhá, ale většinou vás pro to nezavěří, ani nezruší, protože konkrétnost pravdy nebyla vyslovena. Tak funguje metafora, zvlášť když je vtipná, spojená s opravdovostí hereckou a s patřičným výrazem. Myslím, že to je Ypsilonce stále vlastní, navíc s rozvíjením dalších možností vzájemnosti. Šedesát let? Je zajímavé, že něco něco trvat tak dlouho. Asi se to mohlo stát tím, že některé věci na sebe prostě navazují. Ostatně každý, kdo tvoří, se určitě kolikrát může sám najít v dějinách. Žel právě to člověk moc neumí, přestože má paměť. Takže když už šedesát let, tak to oslavme, ale pokorně a s vtipem.“

ZAMYŠLENÍ

Richarda Biegela nad jednou láskou.

Milý pane Richarde, než jste se stal, čím jste, tj. historikem umění se zaměřením na památkovou péči, architekturu a urbanismus, prozradil byste, co Vás asi už v dětství trklo a nasměrovalo k tomu, co děláte? Vím o Vás, že jste prý měl se svým spolužákem Jakubem Schmidem i malou kapelu, jak to bylo dál, nevíme, ale jak čas běžel a byl jste na výšku větší a větší, najednou div se světe, máme v ruce Vaši úžasnou a právě v dnešní turbulentní době o mnohém důležitém vypovídající knihu MĚSTO V BOUŘI. Mohl byste i o tom něco říct a také o Vaší spolupráci s naším divadlem?

Na počátku mého zájmu o města a architekturu byly asi Rychlé šipy a Stínadla. Bydli jsme na sídlišti, které bylo postavené během pár let a které v tomto směru nemělo žádných tajemství – a najednou jsem v knize objevil fantastní svět uliček a průchodů a podzemních chodů, kde se minulost slévala s přítomností a kde se mohlo stát téměř cokoliv. A pak jsem zjistil, že takový svět skutečně existuje a že jej mám nadosah: bylo to Staré Město, které bylo v 80. letech obyčejnou obydlenu čtvrtí, kde se domy nezamýkaly a kde bylo možno nalézat desítky průchodů a někdy i těch tajných chodů. Tak jsem si pak kreslil plány měst a stavěl jejich papírové modely, které jsem ale neustále měnil, neb dějiny též nestojí – a tím jsem si pro sebe vytvářel onen vrstvený svět, kde se časy překrývají a kde vzniká prostor pro fantazii a svobodu.

Druhým důležitým impulzem byl jeden konkrétní byt na onom zmíněném sídlišti, který se vymykal ze všech ostatních, neboť byl plný knih, hudby, obrázků a hlavně plakátů, na kterých bylo napsáno kouzelné heslo „Studio Ypsilon“ a jejich barevnost neuvěřitelně kontrastovala se šedivým světem onoho sídliště. Díky Jakubovi (a samozřejmě nekonečné laskavosti jeho rodičů Jana Schmidu a Jany Synkové) jsem se pak do divadla i mohl podívat, díky čemuž jsem zjistil, že ty plakáty jsou jen střípkem poetického vesmíru, který nezná hranic a kde je také možné ono záračné cokoliv... S Jakubem jsme pak založili kapelu, s níž jsme hráli všechno možné a nakonec hlavně Spirituál kvintet, s jehož repertoárem jsme vyrazili zpívat do ulic a zaznamenali jsme i poměrně bouřlivý ohlas, který byl nicméně způsobený nikoli našimi amatérskými hudebními pokusy, ale tím, že právě probíhala revoluce a lidé se radostně otvírali a nebáli se zpívat... A právě tenhle zážitek – hudba, vícehlasé písně (skvěle aranžované Jakubem) a jejich společné sdílení v čase rodící se svobody – byl jedním z nejsilnějších a možno říci iniciačních.

Hudební cestou jsem se – na rozdíl od Jakuba (a pro lidstvo bezpochyby našťásti) – v životě nakonec nevydal, ale přesto pro mě byla tahle zkušenost zásadní. Až posléze a s odstupem mi totiž došlo, že spolu oba tyto světy – tedy architektura a hudba – úzce souvisí. Oba vytvářejí prostor naší zkušenosti a našich životů tím, že nás obklopují a formují, aniž bychom si to mnohdy uvědomovali. Když procházím městem nebo stavbou, vnímám je mnohdy jako sled akordů, které na sebe navazují a navzájem se umocňují – nebo také oslabují, podle situace. Vědomí vrstev minulosti a paměti činí tyto pomyslné architektonické sklady ještě zajímavější a mnohdy i zvláštně protichůdné. Čím déle jim však nasloucháme, tím hlouběji se propadáme a jsme tak schopni vnímat svět v jeho komplexnosti.

A tomu se snažím přiblížit, když povídám nebo píšu o architektuře. Takže když jsem psal Vámi zmíněnou knihu *Město v bouři* o proměnách centra Prahy v 19. a 20. století, snažil jsem se vrstvy města učinit dobře čitelnými právě proto, aby je mohli ostatní vnímat a zažít – se všem momenty harmonie i rozporů, které k jeho urbanistickému dějinám patří. A protože v životě lidském se nic neděje náhodou, došlo v době, kdy jsem se městem a jeho pamětí zabýval, k mému opětovnému propojení s divadlem Ypsilon – tedy k jakémusi návratu ztraceného smyslu po více než třiceti letech. Příležitost vznikla díky představení *Spálená 16*, které úžasně portrétuje dějiny domu, kde se divadlo nachází. Právě k němu jsem troufale přidal jako pomyslnou 3D přílohu procházku *Spálenou ulicí*, během které společně mapujeme dramatické proměny místa a čtvrti od středověku po současnost a propadáme se v čase a v prostoru. Jsem za tenhle návrat moc rád – a doufám, že se mi čarokrásný ypsilonový svět už nikdy neztratí.

OHLÉDNUTÍ ZA 200. REPRÍZOU RUSALKY NEJEN PODLE DVOŘÁKA

kteřá se konala 23. 3. 2023, rovných 20 let od premiéry. Představení které bylo do místečka vyprané, jsme si skutečně vychutnali stejně jako dort s reprodukcí plakátu k inscenaci a skvělosté vno v limitované edici s názvem *Rusalka nejen podle Dvořáka aneb Kdo je stará Hata na etiketě*.

Plakát a fotografie z naší *Rusalky* byly vybrány také na výstavu **Antonín Dvořák Superstar**, která probíhá od 20. 4. do 8. 10. 2023 v Památníku Antonína Dvořáka ve Vysoké u Příbramě. K výstavě a také jubilejní repríze nám ředitel Památníku Vojtěch Poláček řekl: „Výstava mapuje vliv mistrovny tvorby na pozdější generace umělců. Chceme ukázat, že Dvořák není jen kamennou ikonou, na kterou se práší v muzeích, ale dodnes inspirující osobností. Mapujeme jeho vliv na populární hudbu, využijí jeho skladby ve filmu nebo jeho odraz ve výtvarném umění. Ve výstavě se věnujeme také ypsilonové *Rusalkě*, která letos oslavila 20 let od premiéry a která je dobrým příkladem inovativního autorského výkladu skladatelského díla. Myslím si, že i po dvou stovkách repríz si uchováva svéžho uměleckého ducha.“

Hráli J. Lábus, B. Skočdopolová, M. Dejdar, M. Plánková, L. Loubalová, P. Vacek, J. Jiráň, O. Ruml, P. Vršek, Z. Měsíčková, J. Šteflíčková, R. Rychlá, J. Bradáč, J. Vacková a M. Kořínek.

PŘEDSTAVUJEME ROLANDA SCHIMMELPFENNIGA, autora ČERNÉ VODY, která bude mít premiéry 16. a 18. 6. v 19:30 hod.

Z prvních zkušek s režisérkou Terezou Říhovou a dramaturgem Patrikem Bouškem

Hrají Paulína Labudová, Markéta Plánková, Barbora Skočdopolová, Kryštof Mende, Jan Večeřa, Petr Vršek.

Na otázku „Kdo je autor *Černé vody* a čím to, že se jeho hry uvádí docela často i u nás?“ odpověděl Patrik Boušek: „**Roland Schimmelpfennig** (*1967 Göttingen) začal svoji kariéru jako novinář v Istanbulu. Po návratu do Německa se rozhodl studovat divadelní režii, ale nakonec se stal dramatikem. Nutno dodat, že dramatikem značně úspěšným – ostatně jeho hry jsou uváděny po celém světě. Jenom v Česku bylo od roku 2005 uvedeno 16 jeho her v 30 inscenacích (naše *Černá voda* byla uvedena již dvakrát, a to v Klicperově divadle a divadle D21). Čím to je? Velkou roli nejspíš hraje to, že Schimmelpfennig používá pro vyprávění svých příběhů určité postupy, které jsou pro divadelníky velkou výzvou. A ta, pokud se s ní divadelní tvůrci správně popasují, dokáže diváky vtáhnout do rozlehleho fikčního světa s prvky magického realismu, který umožňuje nahlédnout do různých společenských pater – od těch bohatých (z nichž někteří své majetky a svá postavení v podstatě dědí) až po ty chudé (z nichž někteří přišli do nové země hledat lepší život, případně se těmto lidem v takové zemi narodili). Jsou to jakési fresky, které ohledávají jedno téma z mnoha úhlů pohledu a z mnoha stran a to často za pomoci básnického jazyka. Aby se inscenátoři mohli soustředit na to důležité (jako jsou mezilidské vztahy), stávají se z postav často vypravěči, popisující události jen obtížně inscenovatelné. Není to ale jen inscenační berlička – v nejlépešém duchu brechtovském mají tyto popisy na diváka působit, nechat pracovat jeho imaginaci, aby se mohl do příběhu lépe ponořit, aby se nechal unášet proudem textu, aby se s pomocí vlastní představivosti přesunul mezi herce na scéně a zakusil to, co zažívají i jejich postavy.“

KŘTILI JSME KNIHU PETRA KOURY

Ve čtvrtek 2. března v 17 hodin se na Malé scéně Studia Ypsilon uskutečnil křest knihy **Vladislav Vančura a nacismus, to jsou hluboké protiklady** od historika Petra Koury, s nímž Ypsilonka úzce spolupracuje už několik let a který je také stálým hostem kmenové inscenace *Spálená 16*, kde vystupuje, jak jinak, v roli historika. Kmotry publikace se stali režisér a ředitel Studia Ypsilon profesor Jan Schmid a spisovatel a diplomat Marek Toman. Prezentaci pozoruhodné knihy doprovodila dramatizace ukázek z děl Vladislava Vančury v podání herců Studia Ypsilon, dále vzájemná rozprava a autogramiáda autora. V anotaci ke knize se píše: Kourova literárněhistorická esej má ambici představit spisovatele, básníka a filmáře Vladislava Vančuru nejen jako umělce, ale i jako občanský angažovaného člověka, obětí nacismu a posléze i postavu zneužívanou komunistickým režimem. Jde o zásadní příspěvek k Vančurově biografii. Díla si ceníme a v neposlední řadě autorovi děkujeme i za krásné věnování! „*Tuto knihu bych chtěl věnovat mým přátelům ze Studia Ypsilon. Díky nim jsem se v posledních letech mohl přiblížit světu divadla. Jsem jim vděčný, že s nimi mohu vystupovat v inscenaci Jana Schmidu Spálená 16 a dohodu mimo jiné vyprávět o tragickém konci Vladislava Vančury. Díky nim jsem pochopil, jak fascinující může být svět prkné, která znamenají svět. A to i přesto, že někdy mohou být prkné vratká. To jsou rány, to jsou rány!*“

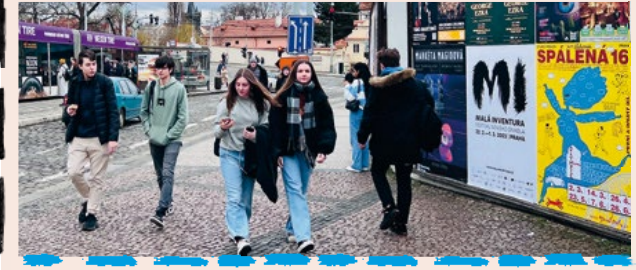
SLYŠELI JSTE?

Rádi dáváme na vědomí, že **přesně před sto lety, dne 18. května 1923, se začala psát historie rozhlasu**. Sloganem „*Sto let je jen začátek*“ zve Český rozhlas, hlavní mediální partner Studia Ypsilon, v roce 2023 na oslavu 100. výročí od zahájení pravidelného rozhlasového vysílání. Vzdáváme hold rádiu jako mediatypu a rozhlasu jako národní kulturní instituci, což jsme učinili už v roce 1964 v první inscenaci *Encyklopedické heslo XX. století*, kde jsme tento fakt také rozehrávali, abychom si připomněli, jak asi tento fenomén vznikl, za jakých okolností, z jak velké zvědavosti a z jakého nadšení, ale i problémů, které se s touto novinkou zároveň dostavily.

Encyklopedické heslo XX. století, I. díl Na fotografii Zuzana Schmidová, Karel Novák, Jan Schmid

Přišlo nám foto! Taktokrásně svítil brzy zjara na pražském Klárově plakát k současné kmenové inscenaci Ypsilonu *Spálená 16*.

V souvislosti s 200. reprízou *Rusalky nejen podle Dvořáka* byli 15. 3. hosty Snidaně s Novou Barbora Skočdopolová, Martin Dejdar a Petr Vacek.

V dubnu poskytl **Jiří Lábus** exkluzivní rozhovor pro DVTV, kde se i ke svému již padesát let trvajícímu působení v Ypsilonce vyjádřil taktokrásně: „*Těší mě, že věci, které dělám, se udržely takovou dobu, a vlastně si říkám, že je to i z náma určité kvality.*“

V jarním čísle časopisu Age (1–2/2023) vyšel **článek Jana Schmidu** nejen o divadle, ale umění vůbec, nazvaný *Všechno souvisí s láskou aneb V každém z nás je něco, co máme všichni společně a na čem bychom se mohli domluvit*.

ohlasy

NA BABIČKU, SWING SE VRACÍ, AŽ OPADÁ LISTÍ Z DUBU
Neskutečný zážitek, který si moc ráda zopakují. ■ Ypsilonka má zaujala. Vzpomínám si, jak mi o ní vždy babička krásně vyprávěla, ale nikdy **skutečně výborná**. (studenti *Železnobrodské Střední uměleckopřmyslové školy sklářské*) ■ Po letech, již ovdovělý, jsem navštívil Ypsilonku a představení *Swing se vrací*. A byl jsem skoro **šokován tím gejzírem** tanečních kreací, různých forem hudby, zpěvu, scenografie, vtipu, humoru, přitěhů, elegance, důstojnosti, charismatu, lehkosti, ženskosti i mužskosti, mládí i stáří, chytrosti, znalosti, bezchybnosti projevů, kostýmů, barevnosti, jisté upřímnosti, espritu či duchaplnosti, hloubky myšlenek... Vím, že pan Schmid je něco jako pan Suchý, tedy v jistém smyslu divadelní geniovy, ale teprve po zhlédnutí *Swingu* jsem si mistra Schmidu v sobě konkrétně dovykreslil. Jediněčný a neopakovatelný. A přitom tak neskutečně přirozený a lidský. Říká se, kdo umí, ten umí. A mistr Jan Schmid umí! Prej mi a vlastně nám všem, aby mu to ještě dlouho tvořilo... Pane Schmidu, děkuji! (František Lukáš, 10. 3. 2023) ■ **Milé Studio Ypsilon**, ráda bych vám touto cestou poděkovala za perfektně provedené představení *Až opadají listy z dubu*, které jste hráli u nás v jubilejním divadle včera, tj. 21. 3. ve dvou dopoledních časech. Příběh sedláka Cupery vidělo u nás téměř 700 dětí a publikum skvěle spolupracovalo, zpětné reakce dětí i učitelů jsou velmi pochvalné. Nejen že je to Werichova povídka, a samotný Werich je velké školní téma, ale přináší dětem velké poučení, a to je dnes velmi vzácné. Takže ještě jednou velké díky a přejeme i vám hodně spokojeného publika. (Radka Slizová, dramaturgyně *Městského divadla Jablonec nad Nisou*, 22. 3. 2023)

Nepronásměle!

Už tradičně se představíme na mezinárodním knižním veletrhu a literárním festivalu **Svět knihy Praha '23**, jehož 28. ročník se koná na holešovickém Výstavišti od 11. do 14. května. Letošní téma „*Autoři bez hranic*“ okomentoval Jan Schmid slovy: „*Dobrá literatura je vždy bez hranic, jen ji musí navíc doprovázet i štěstí.*“ Těšit se můžete jako pokaždé i na oblíbenou autogramiádu s našimi herci.

V pondělí 29. května v 19.30 hod. se uskuteční **klavírní recitál Tomáše Viška**, „aspoň trochu v ypsilononském duchu“, pojmenovaný **Ještě je mi 56 pozpátku** a pořádaný u příležitosti životního jubilea tohoto vynikajícího pianisty.

NA CO JSTE PŘIŠLI NEBOLI DIVADELNÍ PŘEDKRM(Y)
Další z plánovaných úvodů, tentokrát k představení *Spálená 16 a Kostky jsou vrženy*, se uskuteční 23. 5., 7., 26. a 27. 6. od 19 hod.

PODCAST(Y): YPSILONKA SE PTÁ. Koho už jste si také mohli poslechnout: J. Šteflíčková, A. Goldflam (podruhé), K. Senius, D. Renč.

Divadlo VOSTOS / SLZY OŠLEHANÝCH MUŽŮ / 9. května v 19.30 hod. na Malé scéně Studia Ypsilon / Osudový příběh nejspěšnějšího českého lyžaře Bohumila Hanče a jeho přítel Václava Vrbaty. / **režie:** O. Cihlář
Cabaret Calambour / PLEJTVÁK / 14. června v 19.30 hod. na Malé scéně Studia Ypsilon / Komedie Milana Šotka o boji o sedm obrátů. / **režie:** M. Šotek
ZÁJEZDY ZÁJEZDY ZÁJEZDY
Sen noci svatojánské, jak se nám zdá 16. května v Táboře v 19.00 hod.

05 2023 Ypsilononka 06

HRAJE

2. út	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
3. st	19.30	Národní tragédie aneb Překrásný nadhasič pražský	Divadlo
4. čt	19.30	Babička se vrací	Divadlo
5. pá	19.30	Drama v kostce	Malá scéna
7. ne	18.30	Utíkejte, slečno Nituš!	Divadlo
9. út	19.30	VOSTO5: Slzy ošlehaných mužů	Malá scéna
10. st	19.30	Let do nebe <small>menší představení</small> aneb Fata morgana	Divadlo
11. čt	19.30	Kostky jsou vrženy	Divadlo
12. pá	10.00	Hudbajky	Malá scéna
	19.30	Vratká prkna	Malá scéna
15. po	19.30	Sežeňte Mozarta!	Divadlo
17. st	19.30	Drama v kostce	Malá scéna
18. čt	19.30	Pánská šatna	Divadlo
19. pá	19.30	Sen noci svatojánské, jak se nám zdá	Divadlo
22. po	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
23. út	19.30	Spálená 16	Divadlo
24. st	19.30	Proměna aneb Řehoř už toho má dost	Malá scéna
25. čt	10.00	Vosička	Malá scéna
	19.30	Swing se vrací <small>host: Dája Šimíčková</small>	Divadlo
26. pá	19.30	Drama v kostce	Malá scéna
29. po	19.30	Ještě je mi 56 <small>MIMORÁDNÁ událost</small> pozpátku <small>Klavierní recitál Tomáše Víška</small>	Divadlo
30. út	19.30	Varieté Freda A.	Divadlo
31. st	19.30	Babička se vrací	Divadlo

1. čt	19.30	Pánská šatna	Divadlo
2. pá	19.30	Proměna aneb Řehoř už toho má dost	Malá scéna
5. po	19.30	Let do nebe <small>menší představení</small> aneb Fata morgana	Divadlo
6. út	19.30	Rusalka nejen podle Dvořáka	Divadlo
7. st	19.30	Spálená 16	Divadlo
8. čt	19.30	Škaredá středa	Divadlo
9. pá	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
12. po	19.30	Drama v kostce	Malá scéna
14. st	19.30	Cabaret Calembour: Plejtvák	Malá scéna
15. čt	11.00	Černá voda <small>VEŘEJNÁ GENERÁLKA</small>	Divadlo
16. pá	19.30	Černá voda <small>1. PREMIÉRA</small>	Divadlo
18. ne	19.30	Černá voda <small>2. PREMIÉRA</small>	Divadlo
19. po	19.30	Černá voda <small>NOVINKA</small>	Divadlo
20. út	19.30	Pánská šatna	Divadlo
21. st	19.30	Babička se vrací	Divadlo
22. čt	19.30	Černá voda <small>NOVINKA</small>	Divadlo
23. pá	19.30	Hlava Medúzy	Malá scéna
26. po	19.30	Spálená 16	Divadlo
27. út	19.30	Kostky jsou vrženy	Divadlo
28. st	19.30	Pánská šatna	Divadlo
29. čt	9.00 19.30	Až opadá listí z dubu <small>NOVINKA</small> Černá voda <small>NOVINKA</small>	Malá scéna Divadlo

Změna programu vyhrazena

Večerní pokladna – 702 290 811
otevřena v den konání představení 18.15 – 19.30 hod.

Vstupenky lze koupit či rezervovat: osobně, telefonicky, e-mailem nebo on-line (www.ypsilonka.cz – program a nákup).

Platba je možná: hotově, kartou, on-line, fakturou a nákupními poukazy.

Vracení a výměna vstupenek je možná pouze v případě změny nebo zrušení představení, a to stejným způsobem jakým byly vstupenky zakoupeny – bližší informace v této souvislosti sděluje obchodní oddělení, více naleznete také na webových a facebookových stránkách Studia Ypsilon.

Divadelní klub je otevřen po–pá 9.00–23.00 hod., so–ne hodinu před představením a po představení do 23.00 hod.

OBCHODNÍ CENTRUM STUDIA YPSILON – PASÁŽ OLYMPIC
www.ypsilonka.cz, e-mail: obchodni@ypsilonka.cz

Obchodní oddělení, denní pokladna – 702 290 811, 224 054 333, 224 054 090
otevřeno pondělí–pátek 9.00–18.00 hod.

Roland Schimmelpennig
ČERNÁ VODA
Dvě nesourodé skupiny mladých lidí, které se jedné letní noci vkradly na bazén, mají jedinečnou možnost zjistit, jestli jsou jejich osudy pevně dané, nebo spíše tekuté proměnlivé. Během jednoho deštivého večera se vynoří vzpomínky na letní noc před dvaceti lety, na to, co přinesla a co mohla přinést. Voda proudí kolem, neuchopitelná přírodní síla dávající život i strhávající do neproniknutelných hlubin. I sny mají své hranice / hraji: P. Labudová, M. Plánková, B. Skočdopolová, K. Mende, J. Večeřa, P. Vršek / režie: T. Řihová / výprava: J. Hauskrechtová / hudba: M. Štrunc / dramaturgie: P. Boušek / premiéry: 16. a 18. 6. 2023

Jan Werich
AŽ OPADÁ LISTÍ Z DUBU
Pohádka z knihy pro děti i velké „děti“ Fimfárum, která je o tom, jak sedlák Čupera musel projít peklem při cestě za nepítím. A stálo to za to. Jan Werich: „Kdo se umí smát sám sobě, má právo se smát všemu ostatnímu, co mu k smíchu připadá.“ / hraji: J. Bradáč, L. Loubalová, K. Mende, M. Novotný, R. Rychlá, V. Soumarová / režie: J. Večeřa / hudba: J. Bradáč / výprava: O. Zicha / premiéry: 2. 12. 2022 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Arnošt Goldflam
LET DO NEBE aneb Fata morgana
V této bláznivé době př mi mně stůj, zpívá se v jedné písni. A když je to tak, pak taky občas děláme bláznivé věci. A tak se Arnošt Goldflam rozhodl připravit scénář ze svých oblíbených autorů K. Poláčka, I. Wemische, D. Chamse a též z jedné své aktovky. Jsou to věci vesměs zertovné, hravé, trochu bizarní, s lehkým podtónem smutku. Také mála podivná operka, několik hravých písní i hudební podkresy. Živá hudba i zpěv, herecké exhibice. Trošku absurdní, nepřilíhající, uctivé, crazy. / hraji: P. Nový, O. Navrátil, P. Vršek, B. Skočdopolová, P. Labudová, J. Bradáč, V. Soumarová, K. Mende, J. Vacková, D. Renč / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba: D. Renč / premiéry: 4. a 6. 3. 2022

William Shakespeare
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ, JAK SE NÁM ZDÁ (poněkud i jako Svátek osla)
Nejhranější komedie největšího dramatika všech dob. Hra o bláznivých proměnách lásky, které se můžeme smát, zoufat si, nebo se z ní radovat. Přijďte se nacočkovat láskou, a přitom se skvěle pobavit. / hraji: P. Vršek, R. Rychlá, J. Bradáč, P. Labudová, K. Mende, B. Skočdopolová, J. Vacková, V. Soumarová, P. Nový, J. Večeřa, L. Loubalová, M. Bohadlo, M. Novotný / režie: M. Tichý / výprava: O. Zicha / hudba: D. Renč / projekce: E. Bartoš / pohybová spolupráce: B. Skočdopolová / dramaturgická spolupráce: J. Etlik / premiéry: 3. a 5. 12. 2021 / inscenace je bez pauzy

Michal Čunderle
VOSIČKA aneb Jak byla vos Marcelka ráda, že je
Malá inscenace o vosičce, která se narodila bez křídel, a přesto si nezoufá. Představí plně hudby a písniček, akcentující prvek přátelství a souznělosti. I bez křídel můžeme doletět daleko. / hraji: L. Přichystalová, K. Mende, J. Bradáč, V. Soumarová, M. Novotný / režie: A. Goldflam / výprava: O. Zicha / hudba: J. Bradáč, J. Večeřa / dramaturgická spolupráce: J. Etlik / premiéry: 13. 6. 2021 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Iva Peřinová
NÁRODNÍ TRAGÉDIE ANEB PŘEKRÁSÝ NADHASIČ PRAŽSKÝ
Přiběh je inspirován skutečnou událostí, požárem Národního divadla. Tragédie! Co čert nechce, vznikla z toho znamenitá komedie, ve které se zřetelně zrcadlí i česká povaha. Zároveň hodně muziky! / hraji: J. Vacková, V. Helšus, K. Mende, M. Novotný, M. Janouš, L. Loubalová, R. Rychlá, M. Bohadlo, L. Přichystalová nebo P. Labudová, V. Soumarová, J. Bradáč, J. Večeřa, D. Renč / režie: P. Oravec / výprava: O. Zicha / hudba: M. Kořínek / hudební spolupráce: D. Renč / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 10. a 14. 9. 2020

Jan Schmid
SPÁLENÁ 16
Svět je nám dnes otevřen, zato doma se už ani pořádně nevyznáme. Místo, na němž stojíme, má své dějiny. Dům, v němž hrájeme, má své fluidum, už si něco zažil jako i celá ulice a my nevíme, na co z toho třeba navazujeme. Takové otázky si klademe. / hraji: J. Jiráň, R. Janá, J. Synková nebo P. Labudová, P. Vršek, L. Přichystalová nebo R. Sittová, R. Mrázik, P. Nový, M. Bohadlo, M. Janouš, A. Goldflam, J. Vrbová, B. Skočdopolová, J. Vacková, K. Mende, R. Rychlá, L. Loubalová, J. Večeřa, J. Bradáč, V. Soumarová, T. Víšek, D. Renč, J. Noha, P. Hasman, F. Uhlíř a P. Koura / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudební adaptace: M. Kořínek, J. Krček, D. Renč / projekce: E. Bartoš / dramaturgie: J. Etlik / premiéry 10. a 12. 12. 2019

Florimond Hervé, Lubomír Feldek
UTÍKEJTE, SLEČNO NITUŠ!
Komorní adaptace slavné Hervého operety Mamzelle Nitouche, v níž je původní nápad s převleky, nejrůznějšími záměny a dvojitým životem postav dotažen téměř do absurdních rozměrů. Večer se nese v duchu hravosti, hudebnosti a duchaplnosti, ale ze všeho nejvíce je večerem nespoutané a dobré zábavy, tak typické pro jedinečnou poetiku Ypsilonky. / hraji: L. Přichystalová, P. Vršek, J. Kretschmerová, K. Mende, R. Rychlá, B. Skočdopolová, J. Bradáč, M. Bohadlo, J. Večeřa a D. Renč / režie: P. Oravec / výprava: O. Zicha / hudební nastudování: D. Renč / pohybová spolupráce: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 18. a 20. 1. 2019

Jan Bradáč, Kryštof Mende
ANEB SKAJKY HUDBAJKY aneb Bakrytý život nástrojů
Již dlouho převládá názor, že nástroje mají duši. Je téměř faktem, že mají svůj charakter a dlouhé příběhy. Většina hráčů vám potvrdí, že dokonce umí trápit lidi. Je znepokojující, že mají něco za lubem! Pojďme se tomu společně dostát na kobylku! / hraji: J. Bradáč, K. Mende / režie: A. Goldflam / výprava: O. Zicha / premiéry: 15. 1. 2019 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Jan Schmid etc.
KOSTKY JSOU VRŽENY aneb Don Juan a hlavně Pocta Jaroslavu Ježkovi
Chcete zažít Silvestr? S Osvobozeným divadlem? Hudebně taneční revuální večer, kterým seriálovým způsobem probíhá příběh Dona Juana a jiné zábavné atrakce, vždy s nejrůznější hudbou Jaroslava Ježka. A i na trapasy dojde! Možná i na předsevzetí. / hraji: P. Vršek, J. Onder, M. Bohadlo, K. Kikinčuková nebo B. Skočdopolová, J. Kretschmerová, J. Vacková, L. Loubalová, O. Zicha, J. Večeřa, J. Bradáč, D. Renč, J. Noha, T. Víšek, P. Hasman, K. Mende, L. Přichystalová nebo V. Soumarová / režie: J. Schmid / výprava: O. Zicha / hudební aranžmá a nastudování: M. Kořínek, D. Renč, J. Bradáč / choreografie: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 15. a 17. 12. 2017

Jan Schmid
VARIÉTÉ FRED A. aneb Chytání větru
Tanečně hudební divadlo. Přišli jsme na to, že slavný americký tanečník Fred Astaire, kterého v Ypsilonu hraje a zpívá Jan Onder, má kořeny v Praze. Naši hlavní inspirací jsou vzpomínky Astairovy taneční partnerky Ginger Rogers. Zní zde mnoho slavné muziky. Zkrátka vydáváme se po opomíjených cestičkách, když ty hlavní jsou už tak vyšlapané. / hraji: J. Onder, J. Synková nebo D. Batulková, B. Skočdopolová, O. Navrátil, P. Vršek, K. Kikinčuková nebo V. Soumarová, P. Nový, R. Rychlá, M. Bohadlo, K. Mende, J. Bradáč, M. Janouš, J. Vacková, J. Večeřa, D. Renč / režie: J. Večeřa / výprava: O. Zicha / hudbní adaptace: V. Šrámek a D. Renč / choreografie: J. Onder / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 12. a 15. 1. 2017

Swing se vrací neboli O štěstí

Jan Schmid a kol.
SWING SE VRACÍ NEBOLI O ŠTĚSTÍ
Swing je vynikající hudba, která přináší oživující a omlazující zážitky. Pro mladé je objevem a trendem, pro starší nestárnoucí zálibou. Swing je svižnou harmonií pro život, poskytuje uvolnění a potěšení, přináší radost nadhled a štěstí. Swing chytne za srdce a hýbá tělem. / hraji: P. Labudová, B. Skočdopolová, K. Kikinčuková nebo L. Přichystalová nebo V. Soumarová, M. Plánková, J. Jiráň, J. Štědrňo, R. Rychlá, J. Vacková, K. Mende, J. Bradáč, M. Bohadlo, M. Janouš, J. Večeřa, D. Renč, M. Kořínek, P. Hasman, J. Noha, F. Uhlíř a hosté J. Vrbová nebo J. Zelenková, J. Korn a další / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek, J. Jiráň, M. Bohadlo a D. Renč / dramaturgie: A. Benda, J. Etlik / premiéry: 15. a 17. 1. 2016

Franz Kafka, Arnošt Goldflam
PROMĚNA aneb Řehoř už toho má dost (variae na téma)
Řehoř Samsa pracoval, živil rodiče a sestru a jednoho dne už ho to přecivalo bavit. Franz Kafka ho proměnil v brouka, nepotřebný hmyz, ale my jsme to vzali jako podobensví a zpracovali jsme to po svém, ovšem v úctě a s láskou! Ovšem pozor! O brouka překvapivě nepřijedete! / hraji: P. Vršek, J. Kretschmerová, O. Navrátil, P. Labudová, D. Šváb, B. Skočdopolová, K. Mende, M. Bohadlo a J. Vacková / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba a hudební adaptace: M. Buzzi / dramaturgie: J. Etlik / premiéry 5. a 7. 6. 2015 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Wolfgang Amadeus Mozart, Jan Schmid
SEŽENĚTE MOZARTA! Hudební kratochvíle kolem flétny, která je kouzelná
V Ypsilonu opravdová senzace. Rituální komedie. Hudební divadlo s výsostným objevem, jenž souvisí se vznikem opery Kouzelná flétna. Jak to tenkrát bylo a kdo za vším stál, kdo nejspíš vyprovokoval W. A. Mozarta k napsání několika uměleckých hitů, jež zůstávají nezapomenutelné pro příští časy a jsou srovnatelné vždy s tím nejlepším. / hraji: R. Janá, P. Vršek, J. Korn, J. Synková nebo M. Málková, M. Šrůmová nebo J. Šrejma Kačírková, O. Navrátil, J. Jiráň, P. Labudová, P. Nový, L. Loubalová, K. Kikinčuková nebo V. Soumarová, M. Janouš, R. Rychlá, K. Mende, M. Kořínek a D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 18. a 19. 1. 2015

Jan Schmid
ŠKAREDÁ STŘEDA aneb Teta z Halifaxu
Trochu zbláznilá komedie o absurdnostech dnešního života. Přesvědčí vás nadem, který se proplete a řeší se groteskně nepřesmyslným nápadem. Jenomže ono je vždycky všechno trochu jinak a blbost se stěhuje. ... a hodně se muziciuje a zpívá. V jedné vile se sejdou: J. Lábus, J. Synková nebo L. Loubalová, M. Dejdar, R. Rychlá, M. Bohadlo, O. Navrátil, J. Vacková, P. Labudová nebo M. Málková, M. Janouš, L. Malkina a D. Renč / režie: J. Schmid / výprava: J. Malina / hudba a hudební adaptace: M. Kořínek, M. Bohadlo a D. Renč / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 26. a 28. 4. 2013

Studio Ypsilon
PÁNSKÁ ŠATNA aneb Improvizace v Ypsilonce
Úspěšné písničky, řeči, atrakce a nápady. Pohled klíčovou dírkou do pánské šatny ypsilonových herců. Spontánní atmosféra, improvizací nápady, jedinečné propojení herců a diváků i trochu kolegiální škodolibosti. / hraji: M. Dejdar, J. Lábus, J. Jiráň, P. Vacek, M. Janouš a P. Hojer / režijní vedení a výprava: M. Dejdar / premiéry: 12. 11. 2012

Arnošt Goldflam
VRATKÁ PRKNA
Groteska malíčko zlá, ale snad ne bez lásky. Herecký svět i život zmenšené do divadelního vzorku, lehce ironický, ale i sebeironický pohled zvenku či zevnitř. / hraji: J. Lábus, J. Kretschmerová, P. Vršek, D. Šváb, L. Loubalová, R. Mrázik, B. Skočdopolová nebo J. Vacková a M. Bohadlo nebo M. Chloupek / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudba a hudební adaptace: M. Potocěk / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 8. a 10. 4. 2011 / inscenace se hraje na Malé scéně SY

Božena Němcová, Arnošt Goldflam
BABIČKA SE VRACÍ Dichtung und Wahrheit čili Vybásněná a pravdivá
Babiččin příběh ve třech variantách, jak ho viděla Božena Němcová, jak se s největší pravděpodobností skutečně udá a jak ho vidíme dnes. / hraji: J. Synková nebo M. Šajdková, J. Lábus, L. Malkina, P. Nový, J. Jiráň, J. Vacková, B. Skočdopolová, L. Loubalová, J. Štefličková, R. Sittová, P. Vršek, M. Janouš, K. Mende, M. Bohadlo a D. Renč / režie: A. Goldflam / výprava: P. Goldflamová Štětínová / hudební adaptace: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 11. a 12. 3. 2010

Jiří Havelka a kol.
DRAMA V KOSTCE, pokus 2 – Mystérium skutečnosti
Divadlo je vždy něco mezi barem a estetickým tvarem. Nenomže hranice divadla a baru přestaly být zřetelné. / hraji: P. Vršek, J. Vacková, D. Šváb, A. Polák a M. Bohadlo / režie: J. Havelka / výprava: V. Němeček / kostýmy: J. Smetanová / dramaturgie: O. Cihlár / premiéry: 4. 4. 2008 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Antonín Dvořák, Jaroslav Kvapil, Jan Schmid
RUSALKA NEJEN PODLE DVOŘÁKA aneb Kdo je stará Hátá?
Ypsilonká travestie na téma problematického světa mytických postav i komplikovaného světa lidí. / hraji: J. Lábus, B. Skočdopolová, M. Dejdar, J. Synková nebo M. Plánková, L. Loubalová, P. Vacek, J. Jiráň, O. Ruml, P. Vršek, Z. Měsíčkova, J. Štefličková, R. Rychlá, J. Bradáč, J. Vacková a M. Kořínek / režie: J. Schmid / scéna: M. Melena / kostýmy: J. Sováková / hudební úprava a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 28. a 30. 3. 2003

Boris Vian
HLAVA MEDÚZY
Nejveselejší hra o impotenci, jakou si lze představit. Znamení groteskní komedie milostných vicéuhelníků. / překlad: E. Kulová a J. Etlik / hraji: J. Lábus, J. Kretschmerová, P. Vacek, M. Janouš a M. Kořínek / režie a úprava: M. Lasic / výprava: M. Melena / hudební adaptace a nastudování: M. Kořínek / dramaturgie: J. Etlik / premiéry: 2. a 4. 2. 1996 / inscenace se hraje na Malé scéně SY a je bez pauzy

Ředitel: Jan Schmid
Vedoucí ekonom: Blanka Pechová
Art Manager: Ondřej Zicha
Theatre Curator a redakce zpravodaje: Eva Kulová
Vedoucí provozu: Zuzana Měsíčková
Produkce: Kateřina Kovandová
Tajemnice souboru: Marína Čerbačeská
Kresby a grafická úprava: Jan Schmid / Jiří Hladovec
Tisk: Optyx
foto: J. del Corte, D. Dostál, J. Kottas, L. Zastupa, O. Zicha, archiv divadla

Stúdio Ypsilon
Spálená 16, 110 00 Praha, telefon: 224 053 201, 224 054 333
e-mail: ypsilonka@ypsilonka.cz, produkce@ypsilonka.cz

Ze Slavných narozenin a my, které jsme si pro velký úspěch zopakovali 5. 3. 2023 potřetí...

